

KURJER ZACHODNI

»ISKRA«

Dziennik polityczny, gospodarczy i literacki.

ROK XIX.

SOSNOWIEC, SOBOTA, 14 STYCZNIA 1928 ROKU.

Nr. 14.

Prenumerata miesięczna

Zł. 3.50.

Konto czekowe P. K. O — Warszawa — 61 553.

Cena egzemplarza

20 groszy

GERARD STANISŁAW MALINOWSKI INŻYNIER GÓRNICZY

Zawiadowca kopalni „Wiktor” w Miłowicach

Towarzystwa Akcyjnego Kopalń i Zakładów Hutniczych Sosnowieckich

zmarł 13 stycznia 1928 roku.

W Zmarłym Towarzystwo Sosnowieckie traci nieustrudzonego, niezwykłe oddanego pracownika i dzielnego inżyniera.

Cześć Jego pamięci!

DYREKCJA.

GERARD STANISŁAW MALINOWSKI INŻYNIER GÓRNICZY

ZAWIADOWCA KOPALNI „WIKTOR” W MIŁOWICACH

po długich i ciężkich cierpieniach zasnął w Bogu
w dniu 13 stycznia 1928 roku, przeżywszy lat 38.

Ekspozycja odbędzie się w dniu 15 stycznia 1928 roku o godz. 2-ej popołudniu z domu żałoby w Miłowicach do kościoła parafialnego w Czeladzi, po czym nastąpi złożenie drogich nam zwłok na miejscowym cmentarzu.

Nabożeństwo żałobne za duszę przedwcześnie Zmarłego odbędzie się w Kaplicy w Miłowicach w poniedziałek, 16-go stycznia r. b. o godz. 9-ej rano, o czem zawiadamia pogrążona w głębokim smutku

RODZINA.

GERARD STANISŁAW MALINOWSKI

Inżynier Górniczy

Zawiadowca kopalni „Miłowice”

zmarł po długich i ciężkich cierpieniach w dniu 13 stycznia 1928 r.

W Zmarłym straciliśmy serdecznego i szanowanego przyjaciela i kolegę.

Cześć Jego Światłej Pamięci!

Inżynierowie T-wa Akc. Kopalń
i Zakładów Hutniczych Sosnowieckich

GERARD STANISŁAW MALINOWSKI INŻYNIER GÓRNICZY

ZAWIADOWCA KOPALNI „MIŁOWICE”

zmarł dnia 13-go stycznia 1928 r.

W Zmarłym tracimy światłego Kierownika, szlachetnego i nieodżałowanego Zwierzchnika.

Inżynierowie i Urzędnicy Kopalni „Miłowice”.

Wszystkim, którzy oddali ostatnią posługę Drogim nam zwłokom

B. P.

JAKOBA HEIMANA

DLUGOLETNIEGO DYREKTORA i CZŁONKA ZARZĄDU TOW.
AKC. PRZEMYSŁU CEMENTOWEGO „WIEK”,

składają z głębi serca płynące „Bóg zapłać”.

Zona, Siostra i rodzina.

Pogrzeb wielkiego jałmużnika ś. P. ANTONIEGO OSUCHOWSKIEGO.

Warszawa, 13.1 (Tel. wł.) W dniu dzisiejszym odprowadzono na cmentarz powązkowski zwłoki ś. p. A. Osuchowskiego.

O godzinie 10 rano ks. Przeździecki odprawił nabożeństwo żałobne, na którym byli obecni pp. Dzieciołowski, reprezentując p. Prezydenta Rzeczypospolitej, z ramienia Rządu dyrektor departamentu Bubiński. Prócz tego byli obecni pp.: Trąpczyński, Słomiński, Jaworowski, były prezydent Wojciechowski, W. Grabski i in.

LISTA Nr. 7.

Warszawa, 13.1 (Tel. wł.) W dniu dzisiejszym N. P. R. prawica złożyła listę państwową, która otrzymała Nr. 7. Na czele listy sejmowej stoją pp.: Mankowski, prezes Z. Z. P., Malinowski, prezes Związku robotników Rzeczypospolitej, Nowakowski, prezes Związku kolejarzy. Na czele listy senackiej stoi b. senator Banasik, adwokat z Poznania.

STRONNICTWO CHŁOPSKIE.

Warszawa, 13.1 (Tel. wł.) Stronnictwo chłopskie idzie do wyborów samodzielnie. Wszystkie zabiegi a stworzenie bloku lewicowego speliły na niczem. Koncepcja połączenia się z bezpartyjnym blokiem rządowym też nie doszła do skutku, ponieważ radykał chłopscy nie chcą figurować na jednej liście z obszarnikami.

ŻYDZI I UKRAIŃCY.

Lwów, 13.1. (AW.) Rokowania kontynuowane przez sjonistów Kongresówki z UNDO w sprawie bloku wyborczego rozbiły się ostatecznie. Jednocześnie nie doszło do porozumienia pomiędzy posłem Grünbaumem a jednym z przywódców Ukraińców wołyńskich, Wasyńczukiem, który za warunek porozumienia postawił nieumieszczenie na liście bloku mniejszościowego z Chelmszczyzny kandydatów żydowskich. Poseł Grünbaum odrzucił ten wniosek.

OSTATNI TERMIN ZAPŁATY PODATKU OBROTOWEGO.

Warszawa, 13.1 (PA) Ministerstwo skarbu przypomina płatnikom państwowego podatku przemysłowego od obrotu, że termin płatności zaliczki na poczet tegoż podatku za czwarty kwartał 1927 roku upływa z dniem 15 stycznia r. b. i, że termin ten w żadnym razie nie zostanie przedłużony ani odroczony.

ZAWIELE KATASTROF KOLEJOWYCH.

Piotrków, 13.1 (AW) Na stacji towarowej zderzyły się dwa pociągi towarowe, przyczem 11 wagonów i parowóz zostały uszkodzone. W ludziach strat nie było. Przerwa w ruchu trwała jedną godzinę.

W związku z tym wypadkiem zaarrestowano dyżurnego ruchu i zwrotniczego. Śledztwo w toku.

RZĄD POLSKI

OCZEKUJE TELEGRAFICZNEJ ODPOWIEDZI Z LITWY.

Warszawa, 13.1. (Tel. wł.) Okazuje się, że specjalnym kurjerem Rządu polskiego, który wyjechał do Kowna, jest naczelnik departamentu z M. S. Z. radca Adam Tarnowski. P. Tarnowski wyjechał jeszcze we wtorek do Rygi, a w czwartek wręczył notę p. Waldemarasowi.

Rząd polski oczekuje telegraficznej odpowiedzi o wyniku rozmów prowadzonych z p. Waldemarasem. W ciągu pięciu odpowiedzi nie nadeszła.

P. Tarnowski uchodzi za jednego z najzdolniejszych młodych dyplomatów i przewidywany jest na przewodniczącego delegacji do rokowań z Litwą

Sprawa sądowa Jana Kiepurę

ZA OBRAZĘ CZCI PRZEDSIĘBIORCY KONCERTOWEGO.

Wiedeń, 13.1. (Tel. wł.) „Wiener Abendzeitung” donosi z Budapesztu, że przed tamtejszym sądem odbyła się dziś rozprawa o obrazę czci przeciwko znanemu polskiemu śpiewakowi, Janowi Kiepurze. Oskarżycielem był przedsiębiorca koncertowy dr. Kolle, obrażony listem Kiepurę.

Kiepura zjawił się na rozprawę w towarzystwie jednego oficera polskiego, który pełnił funkcję tłumacza. Obroncą Kiepurę był członek królewskiej opery w Budapeszcie dr. Pegazy, który jest śpiewakiem i jednocześnie adwokatem. Rozprawa zakończyła się ugodowo.

Targi litewsko-żydowskie

PRZY UKŁADANIU LISTY KANDYDATUR POSELSKICH W WILEŃSZCZYNIE.

Wilno, 13.1. (AW.) „Słowo” podaje: Lewica litewska idąca do wyborów w bloku mniejszości narodowych, zażądała pierwszego miejsca na liście wyborczej w okręgu wyborczym wileńskim. Żądanie to jako sprzeczne z pierwotnie ustalonym podziałem miejskim, wywołało tarcia między żydami a Litwinami. Żydzi nie chcą się rzec pierwszego miejsca, które zostało przeznaczone dla b. posła d-ra Wygodzkiego. Litwini natomiast obstają przy swoim, wobec czego wytworzyła się sytuacja naprężona do tego stopnia, że Litwini zagrozili wycofaniem się z bloku.

Jak się cała sprawa załatwi — narazie niewiadomo; z kół żydowskich zapewniają, że żydzi nie myślą ustąpić ze swoich postulatów, powołując się na stosunek ilościowy ludności żydowskiej i litewskiej w Wilnie. Jako rekompensatę zapewniają żydzi Litwinom, 1-sze miejsce w Święcianach, jednak Litwini uważają się za pokrzywdzonych i żądają dwóch pierwszych miejsc w Wileńszczyźnie, a mianowicie: w okręgu wileńskim i święciańskim. Żądanie Litwinów przyznania im pierwszego miejsca w Wilnie dla nich olbrzymie znaczenie ze względów ogólnopoliitycznych. Pierwsze miejsce dla żydów na liście bloku mniejszości narodowych byłoby pośrednim potwierdzeniem faktu znikomej ilości Litwinów w Wilnie, do czego się oni nie chcą przyznać.

ich postulatów, powołując się na stosunek ilościowy ludności żydowskiej i litewskiej w Wilnie. Jako rekompensatę zapewniają żydzi Litwinom, 1-sze miejsce w Święcianach, jednak Litwini uważają się za pokrzywdzonych i żądają dwóch pierwszych miejsc w Wileńszczyźnie, a mianowicie: w okręgu wileńskim i święciańskim. Żądanie Litwinów przyznania im pierwszego miejsca w Wilnie dla nich olbrzymie znaczenie ze względów ogólnopoliitycznych. Pierwsze miejsce dla żydów na liście bloku mniejszości narodowych byłoby pośrednim potwierdzeniem faktu znikomej ilości Litwinów w Wilnie, do czego się oni nie chcą przyznać.

„Z granatami ręcznymi w rękę do miejsca głosowania...”

OSTRA AKCJA OPOZYCJI PRZECIWKO WALDEMARASOWI.

Kowno, 13.1. (AW.) Socjal - demokraci kontynuują ostrą propagandę antyrządową mimo nieustannych represyj, stosowanych przez administrację rządu Waldemarasa. Ostatnio ukazała się odezwa, wzywająca armię do wzięcia udziału w projektowanym referendum ludowym w zakresie zmian konstytucyjnych. Końcowy ustęp odezwy socjal-demokra-

tycznej brzmi: „Gdy przyjdzie dzień referendum, wzywamy wojsko do głosowania z bronią w rękę dla ochrony swych praw i pokazania faszystom, spekulującym imieniem wojska, iż żołnierze litewscy, mają swoje poglądy w tej sprawie. Nawołujemy te 250.000 najlepszych obywateli Litwy do pójścia z granatami w rękę do miejsc głosowania

Minister Reichswehry Gessler

PODAJE SIĘ DO DYMISSJI

Berlin, 13.1. (PAT.) Cała prasa popołudniowa donosi na podstawie wiarygodnych informacji z kół parlamentarnych, że minister Reichswehry Gessler ma zamiar podać się do dymisji i równocześnie wycofać się zupełnie z życia politycznego. Jak stwierdza „Berliner Tageblatt”, minister Gessler jeszcze przed

trzema dniami uwiadomił nieoficjalnie o zamiarze swego ustąpienia kanclerza Marksa i prezydenta Hindenburga, motywując swą decyzję złym stanem zdrowia i przejściami natury osobistej. Formalnego podania o dymisję minister wprowadził do tej pory nie przedłożył ani prez. Hindenburgowi, ani kancler-

wi Rzeszy, ale, jak stwierdza dziennik, uczynić to ma jeszcze w ciągu dnia dzisiejszego tak, że prawdopodobnie jutro ogłoszony zostanie oficjalny komunikat o dymisji Gesslera.

Berlin, 13.1. (PAT.) Dzienniki donoszą, że wśród osobistości, które brane są w rachubę jako ewentualni następcy na stanowisku ministra Reichswehry, wymieniany jest poseł centrowy Ersing, szef Reichswehry gen. Heye, którego głównie popierają kółla zbliżone do Reichswehry, szef niem. frakcji ludowej i b. minister gospodarki Rzeszy dr. Scholz, wreszcie poseł ludowy v. Kardorf

Sprawa kandydowania

DUCHOWNYCH KATOLICKICH.

Warszawa, 13.1 (Tel. wł.) Ks. prymas Hlond nadesłał z Rzymu depeszę do wikarjatu w Poznaniu zabraniając tylko w swej diecezji kandydować księżom do Sejmu i Senatu.

Osobne zarządzenie wydał w tym duchu biskup chełmiński na Pomorzu ks. Okoniewski, który jednak pozwolił kilku księżom kandydować na posłów.

Ajencja Wschodnia rozesała mylną wiadomość jakoby ks. prymas Hlond zabronił kandydować księżom do Sejmu i Senatu na terytorjum diecezji Polski.

CELEM UCZCZENIA ś. P. PRZYBY-SZEWSKIEGO.

Paryż, 13.1 (AW) W instytucji studjów słowiańskich odbyło się posiedzenie celem uczczenia ś. p. Przybyszewskiego z udziałem wyjątkowo licznej publiczności i całego prezydium instytutu. Przemówienie wygłosił deputowany Fournol

ZAGRYZIONY PRZEZ WILKI.

Wilno, 13.1 (AW) W pobliżu Nowej Wilejki napadnięty został przez wielkie stado wilków tamtejszy mieszkaniak Jakub. Nieszczęśliwy został przez wilki zagryziony i rozszarpany.

STRAJK NA WYSPIE RUGJI.

Berlin, 13.1. (AW.) Na wyspie Rugji, której większa część jest własnością księcia von Putbus, wybuchł strajk żelazców, domagających się powiększenia deputatów. Strajkujący dzierżawcy grożą, iż o ile ich żądania nie zostaną spełnione, to oddadą wszystkich robotników, co uniemożliwi całkowite prace w dobrach rugijskich. Odbije się to dotkliwie na dostawie mleka, które w wielkich ilościach transportowane jest z Rugji do Berlina i innych większych miast północno-niemieckich.

OLBRZYMIA POWÓDZ.

Rio de Janeiro, 13.1. (AW.) Donoszą tu, iż miasto Arrasannah w st. Minas uległo niebawym gwałtownej powodzi. Fala, która zalała miasto, sięgała 10 mtr. wysokości. Straty w ludziach oraz szkody olbrzymie. Około 6000 ludzi pozostało bez dachu nad głową.

WALKI W NICARAGUI.

Nowy Jork, 13.1 (AW) Donoszą tu z Managua, iż oddział amerykańskich marynarzy został otoczony przez przeważające siły powstańców nad granicą Hondurasu nad rzeczką Motagua w pobliżu miasta Sobotillo. Oddział amerykański zmuszony został do kapitulacji.

SKAZANIE ZWYRODNIAŁEGO MORDERCY.

Berlin, 13.1. (PAT.) Na dziedzińcu więzienia w Ploetzensee pod Berlinem nastąpiło dziś o godz. 7.40 rano stracenie Boethera, który dopuścił się na tle zbrozenia seksualnego morderstwa hrabiny Lambsdorf i małoletniej Senty-Eck, Pruskie ministerstwo sprawiedliwości oraz rząd pruski odrzuciły podania o ulaskawienie, wniesione przez obrońców Boethera. Do ostatniej chwili obrońcy czynili jeszcze wysiłki w celu odroczenia terminu stracenia, powołując się na orzeczenia lekarzy, stwierdzające, że Boether, który już w czasie popełniania mordu był niernormalny, popadł ostatnio w więzieniu w obłąkanie i nie chciał przyjmować pożywienia.

Marjaż P.P.S. z Niemcami.

Organ P. P. S. wraz ze swoim naczelnym redaktorem Mieczysławem Niedziałkowskim wpadł w ekstazę radości z powodu połączenia się nie wspólny blok wyborczy P.P.S. i niemieckiej socjalistycznej partii pracy (N. S. P. P.). Tryumfalne okrzyki, roznoszone przy tej okazji przez socjalistów polskich, przypominają historyczną radość starej panny, uszczęśliwionej, że wreszcie ktoś ją chce. Młodzieństwo wyborcze, a jak p. Niedziałkowski przypuszcza i powyborcze, pomiędzy P. P. S. i N. S. P. P. daje a sumpt naszemu socjalistom do rozspiewania się w tryumfalnych hymnach o zwycięstwie idei socjalistycznej i porażce nacjonalizmu. P. P. S. zagroziła niemieckim socjalistom na G. Śląsku i w Łodzi kilka mandatów. Z marjażu tego ma narodzić się Polska narodowosocjalistyczna, która jak pisze redaktor „Robotnika”, będzie wspólnym dziełem, owocem zbiorowego wysiłku polskiej i niemieckiej klasy robotniczej.

Nie miałobyśmy żadnych zastrzeżeń, co do posunięcia PPS, gdyby taktyka przez nią obrana przyczyniła się do osłabienia antypaństwowego frontu mniejszości narodowych, gdyby odegrała rolę czynnika łagodzącego wrogi nastroj mniejszości narodowych do Polski, przez podkreślenie lojalnego zachowania się mniejszości w stosunku do państwa, jako jego obywateli. Nie podobnego jednak nie widać w enuncjacji dziennika socjalistycznej. Przeciwnie. Socjaliści polscy nie sprzeczali socjalistów niemieckich na platformie państwowości polskiej, a podporządkowali się ich tendencjom, wybitnie odroślowym, rozkładowym, zdążającym do stworzenia z Polski zespołu autonomicznych narodowościowych ośrodków.

Fanatyzm partyjny socjalistyczny, zmusił zapewne P. P. S. do tworzenia bloku z mniejszościami narodowymi i podyktował takie oświadczenie:

„Jest to dopiero początek. I podczas kampanji wyborczej i po jej ukazaniu, w trzecim Sejmie, potrafiłmy współdziałać z socjalistami żydowskimi, z demokracją ukraińską i białoruską...

...zmocniłmy szeregi tych, którzy prowadzą bój o zmianę ustroju społecznego, o demokrację parlamentarną, o wolność i prawo w stosunkach wewnętrznych, o pokój w polityce zagranicznej Państwa...

„Witamy tedy serdecznie towarzyszy niemieckich na wspólnych listach polskiej partii socjalistycznej. Będziemy pracowali w nowym Sejmie ramię przy ramieniu. Sprawy wywołania pracy i sprawię jutra Polski oddaliśmy usługę ogromną...

Nazbyt wielką ironję, a nawet cynizm zakrawa ostatnie powiedzenie. Baniem P. P. S. nie wzmówiło nikogo, że łączenie się z mniejszościami narodowymi jest ogromną usługą „dla jutra Polski” i to łączenie się nie w sensie zespolenia tych mniejszości z Rzpłtą, a dlatego, aby umocnić się przy wyborach. Za cenę zdobycia mandatów, P. P. S. zobowiązuje się popierać aspiracje Niemców, Ukraińców, Białorusinów, Żydów w ich dążeniach autonomicznych, w ich działalności roszadającej państwo. Chcieć budować Polskę z tymi, którzy nie chcą mieć jej silną, potężną, wielką, dobrze zagospodarowaną można traktować jako obłąd partyjny nie w imię jutra Polski, a w imię „jutra socjalizmu”, które coraz bardziej staje

się raczej dniem wczorajszym. Jeżeli socjaliści polscy w swej naiwności ludzą się i że przez to wzmacniają swą pozycję lub, że czynią jakakolwiek przysługę Rzpłtę, zawiadają się niewątpliwie w swych nadziejach, bo wtem to co czynią, jest nie asymilować, nie socjalistom mniejszości narodowych wśród socjalistów polskich, a odwrotnie: P. P. S. rościła w ideologię mniejszości niemieckich, rusińskich, żydowskich, stając na jednym szere-

gu z tymi, którzy wskutek niefortunnie dotychczas ujmowanego problemu narodowościowego w Polsce, nie pozostawiają się do lojalnego wypełniania obowiązków państwowych.

Kalkulacja marjażowa P. P. S. z mniejszościami narodowymi w osłabieniu rozrachunku może się okazać niezmiernie interesującą, a rola P. P. S. w budowaniu Polski bardzo, a bardzo nieciekawą.

S. A.

Godła i barwy państwowe.

ZEZWOLENIA I UPRAWNIENIA OSÓB I INSTYTUCYJ PRYWATNYCH STRACIŁY WAŻNOŚĆ.

W miejsce dotąd obowiązujące ustawy z 1 sierpnia 1919 r. o godłach i barwach Rzeczypospolitej Polskiej wchodzi z dniem 28 marca 1928 r. w moc nowe rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. ogłoszone dnia 28 grudnia 1927 r.

Zasadnicze nowe postanowienia brzmią:

Godłami państwowymi są herb państwowy i chorągiew Rzeczypospolitej.

Herbem państwowym jest wizerunek orła białego z głową zwróconą w prawo (dla patrzącego w lewo) ze skrzydłami rozłożonymi, z koroną i dziobem oraz szponami złotymi na prostokątnej tarczy w polu czerwonym (orzeł państwowy).

Chorągiew Rzeczypospolitej przysługująca wyłącznie jej Prezydentowi jest barwy czerwonej z wizerunkiem orła państwowego pośrodku z obramieniem złotym.

Barwami państwowymi są kolory biały i czerwony (odpowiadający barwie cynobru) w dwóch poziomych równoległych pasach o równej szerokości i długości, z których górny jest biały, dolny zaś czerwony.

Oznaki władz i urzędów państwowych składają się z herbu państwowego z napisami władz i urzędów samorządowych z herbu państwowego i z herbu właściwego województwa z napisem: wreszcie oznaki władz i urzędów miejskich mogą w miejscu przewidzianym dla herbu województwa składać się z własnego herbu.

Władze i urzędy oraz zakłady i instytucje państwowe i samorządowe używają flagi o barwach państwowych.

Wojsko używa chorągwi (piechota i saperzy) względnie sztandarów (kawalerja) kwadratowych barwy białej z czerwonym wizerunkiem krzyża kawalerskiego, w pośrodku którego na prawej stronie znajduje się wizerunek orła otoczonego wieniec laurowym a na lewej napis: „Honor i Ojczyzna”. W czterech rogach umieszczony jest numer pułku. Drzewce chorągwi względnie sztandaru zakończone jest u góry tabliczką z numerem pułku, a nad nią metalowy orzeł państwowy.

Marynarka wojenna używa bandery, proporca i znaku okrętów wojennych.

Bandera wojenna, będąca flagą marynarki wojennej, o barwach państwowych z wycięciem trójkątnym na końcu ma w środku białego pasa umieszczony herb państwowy.

Proporzec marynarki wojennej o barwach państwowych ma pośrodku obu pasów krzyż kawalerski a w nim na okragłej tarczy czerwonej ramie zbrojne, zwrócone mieczem do drzewca. Taki proporzec przypominający pierwiastek bandery króla Zygmunta III, która stała się znakiem wojennej polskiej marynarki i zdołała flotę polską na Bałtyku przed 500 laty w bitwie pod Oliwą.

Znakiem okrętów wojennych w kampanji wojennej jest wstęga o barwach państwowych z wycięciem na końcu oraz krzyżem kawalerskim przy drzewcu.

Bandera handlowa morska o barwach państwowych ma w środku białego pasa umieszczony herb państwowy.

Wszelkie niewojenne statki państwowe mają nadto osobną białą flagę z godłem Ministerstwa, w dyspozycji którego statek się znajduje.

Poza pieczęcią państwową okragłą z wyobrażeniem orła państwowego i napisem „Rzeczpospolita Polska” przysługują odrębne pieczęcie Prezydentowi Rzeczypospolitej, marszałkom Sejmu i Senatu, władzom i urzędom oraz zakładom, instytucjom i przedsiębiorstwom państwowym, wszystkie okragłe z orłem państwowym i odpowiednim napisem — zaś owalne władzom i urzędom samorządowym.

Używanie nieuprawnione powyższych godła, oznak, chorągwi i pieczęci jest wzbronione i karane grzywną do 500 zł. lub aresztem do 5 miesięcy. Znieważenie godła pociąga karę ścisłego aresztu do dwóch lat.

Wszelkie dotychczasowe zezwolenia i uprawnienia na używanie przez osoby i instytucje prywatne godła, chorągwi, bander oraz pieczęci z orłem państwowym tracą ważność.

A. K. Z.

Szpiegostwo sowieckie w Szwecji.

(Korespondencja własna „Kurjera Zachodniego”).

Sztokholm, w styczniu 1928r.

W początkach grudnia ub. r. aresztowany został przez policję sztokholmską porucznik rezerwy marynarki szwedzkiej Norberg z powodu ciężkiego na nim zarzutu szpiegostwa na rzecz poselstwa sowieckiego. Przeprowadzone śledztwo wykazało, że Norberg pozostawał istotnie w ścisłych stosunkach z poselstwem sowieckim i wykonywał dlań prace w zakresie wojskowości wchodzące. Pieniądze za swe prace otrzymywał Norberg co miesiąc pocztą, a rolę pośrednika w sprawie dostarczania opracowanych materiałów spełniała jego własna żona.

Policja szwedzka zwróciła uwagę na Norberga z powodu niezwyklego zainteresowania, jakie ten ostatni, jako porucznik rezerwy, okazywał dla spraw wojskowych, a w szczególności dla kwestji dotyczących się twierdzeń nadbrzeżnych. Potrzebne mu wiadomości starał się on zdobywać przez swych kolegów z marynarki i wła-

śnie te jego usilne starania wzbudziły pierwsze podejrzenia.

Aresztowanie Norberga stało się natychmiast rzeczą głośną, wywołało wielkie zaniepokojenie opinji publicznej i odbiło się echem nie tylko w prasie szwedzkiej, ale i w całym świecie.

Zarówno komunikaty rządowe, jak i wyjaśnienie poselstwa sowieckiego nie przyczyniły się zupełnie do uspokojenia ogólnie panującego wzburzenia, a wzburzenie to wzrosło się jeszcze, gdy po parodniowym areszcie Norberg wypuszczony został na wolność. Według oficjalnych wyjaśnień zwolnienie Norberga spowodowane zostało brakiem wystarczających dowodów do pociągnięcia go do odpowiedzialności sądowej. Rząd sowiecki natomiast zdecydował się na odwołanie dwu najbardziej skompromitowanych urzędników poselstwa swego w Sztokholmie, mianowicie — attache wojskowego Orasa i pomocnika

Wolskiego, którzy natychmiast zmuszeni byli opuścić Szwecję.

Na tem więc sprawa cała została oficjalnie zakończona, przyczem jeszcze jedna z gazet bliskich rządowi, „Svenska Morgonbladet”, zamieściła wyjaśnienie, stwierdzające, że usiłowania Sowietów były w pierwszej linii skierowane nie do zdobycia szwedzkiej tajemnic państwowych, lecz tajemnic państw innych. Dla rządu sprawy te nie miały być podobno niespodzianką. Ze strony poselstwa sowieckiego nastąpiło również wyjaśnienie urzędowe, w którym p. Kopp, poseł sowiecki w Sztokholmie, stwierdził, że wszelkie oskarżenia o szpiegostwo, skierowane pod adresem attache sowieckiego, są z gruntu bezpodstawne, że natomiast formy, pod którymi powierzono Norbergowi pracę, nie były poprawne i mogły dać powód do uwag ze strony szwedzkiej. Aby jednak dobre stosunki między Rosją a Szwecją nie zostały zakłócone i celem wyciągnięcia konsekwencji z nieaktu popełnionego przez jego urzędników, uważa poselstwo za stosowne przeprowadzenie zmian personalnych w swym składzie.

Naogół zarówno prasa lewicowa, jak i prawicowa nie uznała wyjaśnienia poselstwa sowieckiego za wystarczające i choć z zadowoleniem powitały odwołanie attache Orasa i jego pomocnika Wolskiego, uważały jednak, że zadośćuczynienie ze strony poselstwa jest nieuzupełniające, a sprawa cała przez rząd niedostatecznie wyjaśniona. Niektóre pisma prawicowe domagały się nawet niedwuznacznie dalszego oczyszczenia poselstwa, przy czem wskazywano dość wyraźnie na osobę samego posła sowieckiego Koppa. „Nya Dagligt Allehanda” stwierdziła jednak, nie bez pewnej słuszości, że osoba posła jest tu rzeczą obojętną, bo przedstawiciel Sowietów będzie zawsze uprawiał niezdrową politykę na terenie powierzonej mu placówki, i że, utrzymując stosunki dyplomatyczne z Sowietami, trzeba być przygotowanym na wszelkiego rodzaju niespodzianki.

Dla wyjaśnienia, należy dodać, że czynniki oficjalne liczą się dziś poważnie z próbami nawiązania stosunków handlowych z Sowietami i to jest zapewne najważniejsza przyczyna, dla której nie chciano zastrzyc już i tak niebezpiecznej sytuacji. Ze względu bowiem na usunięcie się oficjalnie Anglii od stosunków handlowych z Sowietami, Szwecja liczy się poważnie z wielkimi możliwościami obrotów handlowych z państwem sowieckim, co już po części zaczyna się realizować.

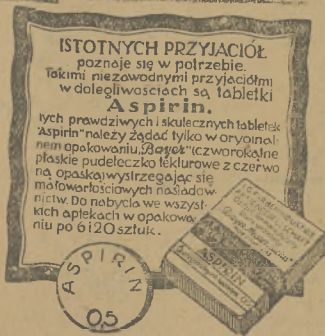
B. D.

Dekret o wydawaniu

„DZIENNIKA USTAW RZECZYPOSPOLITEJ”.

W numerze 3 „Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej” ogłoszone zostało rozporządzenie w sprawie wydawania tego dziennika.

W myśl rozporządzenia w „Dzienniku Ustaw” ogłaszane będą: 1) ustawy państwowe, 2) rozporządzenia Prezydenta Rzpłtę z mocą ustawy, 3) umowy międzynarodowe, 4) dekrety Prezydenta, wydawane w zakresie zwierzchnictwa sił dawane w zakresie zwierzchnictwa sił zbrojnych, 5) rozporządzenia Prezydenta Rzpłtę, wydawane na podstawie art. 44 konstytucji, oraz rozporządzenia Rady ministrów i poszczególnych ministrów, 6) oświadczenia Prezesa Rady ministrów, wymienające rozporządzenia Prezydenta Rzpłtę z mocą ustawy, 7) oświadczenia rządu, stwierdzające zajęcie warunków, od których zależy moc obowiązująca umów międzynarodowych, oraz o przystąpieniu Rzeczypospolitej w imieniu Gdańska, albo o przystąpieniu państw obcych do umów międzynarodowych, zawartych przez Rzpłtę Polską, 8) oświadczenia prezesa Rady ministrów o wyrażeniu zgody Sejmu Śląskiego na wejście w życie na obszarze województwa Śląskiego ustaw albo rozporządzeń Prezydenta, o ile zgoda taka jest wymagana, 9) inne akty prawne, których ogłoszenie w „Dzienniku Ustaw” powinno nastąpić z mocy szczególnych przepisów ustawy. Błędy, powstałe przy ogłaszaniu w „Dzienniku Ustaw” aktów wyżej wymienionych, prostowane będą w drodze obwieszczeń.

Kronika Zagłębia.

KALENDARZYK.

14	Dziś Hilarego B.
Sobota	Jutro Pawła pustelnika
	Wsch. słońca 7 m. 38.
	Zach. „ 15 m. 45.

Kinoteatry w Sosnowcu

grają dzisiaj:

Kino „Zagłębie“ — „Verdun“.
Kino „Inks“ — „Troski szatana“.
Kino „Morus“ — „Wielka parada śmierci i pokoju“.

Repertuar teatru w Sosnowcu.

Najbliższą premierą naszego teatru, która się odbędzie w niedzielę, dnia 15 stycznia o godz. 8.15 wiecz., będzie pełna pikanterij, finezji i humoru komedia włoskiego autora Silvio Zambaldi'ego pt. „Maszynka panny Celestyny“. Celestyna, właścicielkę cudownej maszyny kreuje p. Zdenka Topolska. Niefortunnego Adonisa p. Roman Jaglarz. Inne role grają pp.: Brandt, Dębowski, Castori i inni. Sztukę reżyseruje dyr. Zbucki.

W DĄBROWIE.

W środę 18 bm. artyści teatru miejskiego w Sosnowcu odegrają ostatnią nowość „Maszynka panny Celestyny“. Początek o godz. 8.15 wiecz.

Teatr w Katowicach.

REPERTUAR.

Sobota 14 „Rusalka“ (premiera).
Niedziela 15 „Chory z urojenia“ (pop. o godz. 5.30).
Niedziela 15 „Aida“ (początek 7 wieczór).

× **WIELKI BAL ROZWOJU**, który wzbudził ogromne zainteresowanie miejscowego społeczeństwa, odbędzie się dzisiaj w Sosnowcu w sali Związku zawodowych na Pogoni. Ponieważ szereg osób zapytywało się, gdzie można nabyć bilety wstępu, komunikują nam, że nabywać je będzie można przy wejściu na salę balową, jedynie za okazaniem zaproszenia.

× **T. N. S. CZYN** w Sosnowcu (ul. Wapienna 5) urządził w dniu 21 bm. tradycyjny „bal tęczowy“ w lokalu Pol. Związków zawodowych na Pogoni przy ul. Marjackiej 1. Zarząd Tow. zaangażował doborową orkiestrę, składającą się z 6 osób. Początek zabawy o godz. 9 wieczór. Wstęp tylko za zaproszeniami.

× **ODŁOŻENIE ZABAWY W NIWCE**. Z powodu śmierci inżyniera Malinowskiego zarząd P. M. S. w Nivce przesunął termin zabawy mającej się odbyć dzisiaj, na dzień 21 b. m., t. j. w przyszłą sobotę.

× **TROSKA O KAPIEL W HOTELACH**. P. minister Składkowski, w trosce o zdrowie podróżnych, wydał nowy okólnik zalecający wojewodom dolożenia usilnych starań, aby w najbliższym czasie każde miasto wojewódzkie i większe miasta prowincjonalne posiadały przynajmniej jeden hotel, zaopatrzony w łazienkę, aby w każdej chwili można było wziąć kąpiel. Inicjatywa p. ministra Składkowskiego zostanie przyjęta z zadowoleniem przez ludzi, zmuszonych do częstego zatrzymywania się po miastach prowincjonalnych.

Wylazło sztyldo z worka.

SWÓJ DO SWEGO PO SWOJE.

Pisząc o zarządzeniu komunistycznego zarządu Magistratu czeladzkiego, w sprawie nieczem niezasadzającego zwolnienia pracowników Magistratu, nadmieniliśmy, iż w tym wypadku chodzi jedynie o pozbycie się niewygodnych osób i zastąpienie ich swoimi ludźmi.

Tymczasem komunistyczny gospodarz miasta obłudnie twierdził, iż zarządzeniem swym... idą Rządowi na rękę, gdyż zwalniali ludzi, mających pewne zasoby, czyli mogących żyć bez pracy, a na ich miejsce przyjmują bezrobotnych.

Jak w rzeczywistości wygląda to tłumaczenie może winać fakt, iż na sta-

nowisko sekretarza postanowiono zaangażować p. W. Bobkiewicza, byłego pracownika Magistratu w Zawierciu, który podczas wyborów do Rady miejskiej w Zawierciu kandydował z ramienia komunistów do tejże Rady.

O ile wiemy, p. Bobkiewicz jest człowiekiem zamożnym i miał zamiar, czy też już wydaje jakieś pismo i wszystko to świadczy, że nie są to jakieś przypadkowe posunięcia, lecz świadoma i celowa gra, której, jak dotychczas, przyglądają się biernie władze nadzorcze, co tembardziej ośmiela komunistów do coraz bardziej demonstracyjnych posunięć i uprawiania pod płaszczykiem samorządu działalności antypaństwowej w tak sprytny sposób, iż „formalnie“ władze są wobec tego bezsilne.

Organizacja kas oszczędnościowych w pow. Będzińskim.

PROJEKT GMINNYCH KAS POŻYCZKOWYCH.

W swoim czasie Sejmik będziński powołał do życia powiatową kasę oszczędności, której zadaniem polega na udzielaniu w różnej formie pomocy finansowej ludności naszego powiatu, oraz dogodnym lokowaniu oszczędności z gwarancją, iż oszczędności te, zabezpieczone majątkiem Sejmiku, nie ulegną zagładzie. O potrzebie istnienia tego rodzaju kasy świadczy najlepiej fakt, iż instytucja ta w ciągu niedługiego czasu silnie się rozwinęła i wszelkiego rodzaju operacje wzmogły się bardzo wybitnie.

Korzystanie przez ludność rolną z powiatowej kasy oszczędności ma jednakże tę ujemną stronę, iż załatwienie jakiegokolwiek sprawy w tej instytucji połączone jest z odrywaniem zainteresowanych od pracy, koniecznością uciążliwego niekiedy przejazdu i dużą stratą czasu. Aby usunąć te bolączki, Sejmik postanowił ułatwić ludności wiejskiej

korzystanie z instytucji finansowej, w postaci kas pożyczkowych, które, przy poparciu powiatowej kasy oszczędności, mają powstać we wszystkich gminach powiatu Będzińskiego.

Podług opracowanego projektu, kapitał zakładowy każdej gminnej kasy oszczędności ma wynosić 5 tysięcy złotych. Pewne kwoty na ten cel muszą być wstawione do preliminarzy budżetowych na nowy okres gospodarczy i w razie powstania kasy w danej miejscowości, powiatowa kasa oszczędności przyjdzie jej z odpowiednią pomocą finansową.

Inicjatywa Sejmiku w tym kierunku zasługuje na pełne uznanie, gdyż wiadomo, jak ważne znaczenie będą miały gminne kasy oszczędnościowe w rozwoju gospodarczym ludności rolnej, która na miejscu będzie mogła korzystać z pomocy pieniężnej oraz lokować bez obaw swe oszczędności.

Sprokowany przez komunistów

STRAJK RZEŹNIKÓW W CZELADZI.

Zrozumiała niechęć do komunistycznych zarządców m. Czeladzi wywołała sprawa podwyższenia podatków właścicielom gruntów, również wrza w wywołała sprawa wydalenia urzędników Magistratu za to, że nie są komunistami. Ostatnio komuniści zrazili sobie rzeźników, którym podwyższyli opłaty za ubój w rzeźni czeladzkiej o 100 — 500 proc.

I tu powinęła się komunistom noga. Okazało się mianowicie, że rzeźnia czeladzka nie jest własnością miasta, gdyż wybudowano ją na gruntach i kosztem obywateli czeladzkich. Wobec tego obywateli ci w myśl słusznej zasady: „Nie wtykaj nosa, gdzie nie dał grosza“ postanowili wyeliminować swą rzeźnię z pod opieki pp. Ciołków, Guzików i Francuzów.

Komuniści osłupieli na widok takiej

go obrotu sprawy i czyniąc rejteradę, radziby już nawet przywrócić dawną taryfę za ubój, ale właściciele rzeźni, sprokowani, przez nieproszonego opiekunów, postanowili skorzystać z nadarzonej przez nich okazji i pozbyć się ich.

Otóż rzeźnicy rozpoczęli strajk. Czy ta metoda jest w tej sprawie dobrą, w to nie wchodząc, zaznaczamy, że trudno się dziwić ludziom, doprowadzonym do skrajności przez bezprzykładną samowolę komunistów.

Czeladź wobec tego pozostała bez mięsa. W sprawę powyższą powinny wkroczyć władze nadzorcze i przekonać kierujących się bezprawiem komunistycznych ojczymów m. Czeladzi, że nie wolno im działać według swego widzimisie.

Jak Bania wpadł do bani.

SMUTNY KONIEC MIŁEJ ZABAWY.

Niejaki Adolf Bania, zam. przy ul. Francuskiej w Dąbrowie, posiadając dużo wolnego czasu, a nie posiadając natomiast pieniędzy, zaczął głęboko zastanawiać się, w jaki sposób można bez pracy i większych zabiegów zdobyć nieco grosza, względnie dochodowy proceder. Przy rozważaniu różnych projektów i pomysłach najlepiej przypadł mu do gustu znany oszukańczy proceder wyciągania od naiwnych pieniędzy za pomocą gry w trzy blaszki. Jest to istotnie wcale nieźle zajęcie. Nie trzeba płacić podatków dochodowych, obrotowych i miejskich, a zawsze można zdobyć nieco grosza. Do uprawiania tego rodzaju gry konieczne są pewne warunki, mianowicie większe skupiska naiwnych i

zupełny brak władz bezpieczeństwa. W dniu wczorajszym z racji jarmarku sposobność nadarzyła się doskonała, to też Bania zabrawszy swe „instrumenty“, ulokował się na targowisku w odpowiednim miejscu i obserwując bacznie, czy nie ma gdzie policji, rozpoczął swój proceder. Wkrótce obok oszusta zebrało się kilka osób i gra toczyła się ze zmiennym szczęściem. Nagle w pewnej chwili jeden z przyglądających się przerwał brutalnie miłą zabawę i chwyciwszy blaszki, „zaprosił“ Banię do komisariatu. Narazie Bania zaczął protestować, przekonawszy się jednak, iż ma do czynienia z policją, udał się do komisariatu, skąd następnie odesłano go do sądu śledczego.

× **SPRAWA KONTROLI MLEKA**. Z Dąbrowy otrzymujemy skargi na jakość sprzedawanego tam przez handlarki wiejskie mleka, które ma silnie niebieskawy odcień, a poza tem posiada różnorodny smak, co świadczy o fałszowaniu tego produktu. Być może, iż w ostatnich dniach kontrola mleka nie jest zbyt ścisła, co ośmiela handlarki do oszustwa, a ponieważ odbija się to ujemnie na zdrowiu dziatwy, głównego konsumenta mleka, skarżący się zwracają się za naszym pośrednictwem do Magistratu o wydanie stosownego zarządzenia w sprawie dokładnej i systematycznej kontroli mleka, celem ukrócenia szkodliwego oszustwa.

× **WYBORY MĘŻA ZAUFANIA**. Onegdaj w hucie Paulina w Zagórzach odbyły się wybory męża zaufania do sądu rodzinnego w sprawach ubezpieczeniowych. Mężem zaufania wybrano Stasiowskiego Jana z Dąbrowy, zastępcą Stragą Antoniego z Zagórz. W wyborach brało udział 225 robotników.

× **NAGŁY ZGON** W ub. czwartek zmarła nagle Stanisława Habrowska, zamieszkała w Sosnowcu, przy ul. Nowej 13. Zmarła Habrowska cierpiała na chorobę św. Walentego oraz na wadę sercową i wskutek tego nastąpiła prawdopodobnie śmierć. Zwłoki zabezpieczono na miejscu do chwili oględzin sądowo-lekarskich.

Wygrane loterii państwowej.

PIERWSZY DZIEŃ CIĄGNIENIA.

W pierwszym dniu ciągnięcia 3-ej klasy 16-ej loterii państwowej, główne wygrane padły na numery następujące:

Po 75000 zł. Nr. 75798.
Po 5000 zł. Nr. 58714.
Po 2000 zł. Nr. 16254 70624.
Po 1000 zł. Nr. 44523 67905 107824.
Po 500 zł. Nr. 957 93185 99994.
Po 400 zł. Nr. 6360 10301 14670 57140 106249.

Po 300 zł. Nr. 11770 16586 82590 84135 96436 104794 108236 116582 120584 120522.

Po 250 zł. Nr. 5251 11924 26094 26654 42009 52051 55368 54211 67402 69447 75772 78963 82713 82774 87987 92899 94019 97902 98896 98896 104435 110980 112005 115774 116736 128129.

Po 225 zł. Nr. 6083 6249 6740 7852 8888 9113 9827 10263 13807 14063 15404 16211 18726 21861 23387 23920 24401 24589 24973 27203 28303 29357 29405 29744 31149 34507 36027 36632 36908 37523 39400 39930 41236 42439 45252 45765 47994 48219 51832 53706 55255 56820 57019 58217 58541 58892 60999 61184 62088 62488 62982 63386 63425 63518 64294 66357 66446 68187 72074 73947 74770 75550 76447 76573 76903 78802 82790 80618 90287 91572 92740 93710 96124 97665 98930 101773 101781 102196 102966 105581 107666 107918 108327 109463 110886 111518 111620 112002 112655 114328 114564 114605 115136 115341 115635 118173 119012 119539 122323 124235 126056 127029 128212 129067.

× **NIEULECZALNA CHOROBA PRZY. CZYNIA SAMOBÓJSTWA**. 27-letni Alfons Misiak, zamieszkały w Sosnowcu (Grochowa 16), nieuleczalnie chory, tak obrzydził sobie życie, że postanowił popełnić samobójstwo. W tym celu wypił onegdaj zawartość czterech butelek esencji. W stanie bardzo ciężkim przewieziono Misiaka do szpitala Kasy chorych na Lepiankach.

× **KRADZIEŻ KOZUCHA**. Z szopy na stacji kolejowej Sosnowiec nieznaną sprawcą skradł kozuch Raczka Walentego, zamieszkałego w Małej Dąbrowce. Poszkodowany oblicza swą stratę na 155 zł.

Tylko dwa dni!

CO MOŻE STRACIĆ WYBORCA?

Ostatni termin dla sprawdzania nazwisk w spisach wyborców przypada na niedzielę, 15 b. m. Po tym dniu komisje obwodowe żadnych reklamacyj uwzględniać nie będą, należy przeto jeszcze raz zwrócić uwagę, iż pominięcie nazwiska czyjegoś w spisach wyborców powoduje: 1) całkowitą utratę prawa głosowania do Sejmu i Senatu, 2) niemożność zwolnienia przez daną osobę, jako niewyborcę, zgromadzeń przedwyborczych i 3) utratę prawa zgłaszania list kandydatów.

Od decyzji Komisji Obwodowej o skreśleniu z listy przysługuje w ciągu dni 5 odwołanie do Komisji Okręgowej. Zażalenie wnosić należy na ręce Komisji Obwodowej, która przesyła je dalej.

OFIARY.

ZŁOŻONE W ADMINISTRACJI „KURJERA ZACHODNIEGO“.

P. Kazimierz Wosiński z Sosnowca ku uczczeniu ś. p. A. Osuchowskiego na rzecz szkół kresowych wschodnich — 60 (sześćdziesiąt) zł. kw. Nr. 120.

Czytelnia i Książnica Gniazda „Przyśrodek“ w Pekinie zebran na zabawie sylwestrowej składa na powodźnian zł. 97.50 kw. Nr. 119.

Ku uczczeniu zasług śp. Antoniego Osuchowskiego, zasłużonego działacza narodowego, N. O. K. Sosnowiec składa na szkoły kresowe zł. 25. (kw. Nr. 125).

Dla uczczenia pamięci nigdy nieodżałowanego brata ś. p. Wacława Stypińskiego ku składają 10 zł. na szkoły kresowe Stefanowo Nowiczy kw. Nr. 121.

Odpowiedzi Redakcji.

P. ST. WAWRZEŃCZYK W DĄBROWIE. Wiersze dobre nagół, refleksje poetyczne, w kilku miejscach forma słaba. Może Pan zgłosi się do Redakcji.

Przed wyborami w Zagłębiu Dąbrowskiem.

Niebezpieczeństwo komuny.

Podczas gdy najrozmaitsze drobne nowotwory polityczne bawią się w politykę i w ciasnym kółku krewnych, przyjaciół i znajomych marzą o zdobyciu mandatów, pod boki ich nieznacznie, ale stale wyrasta na terenie Zagłębia poważne niebezpieczeństwo.

Donosiliśmy już, że komuniści nie liczą na to, by im zezwolono wystąpić legalnie. Gdyby nawet dopuszczono do istnienia listy komunistycznej, to w niektórych okręgach, a między innymi i w Zagłębiu, ma być ona tego rodzaju manifestacją, że trzeba będzie listę unieważnić.

Jest to z góry obmyślona taktyka. Przez prowokowanie społeczeństwa chodzi o wywołanie wrażenia, że komuniści są partią bardzo prześladowaną. Unieważniona lista komunistyczna ma dać wyznawcom Lenina aureolę męczeństwa, natomiast mandaty da im lista, która się ukaże pod niewinną nazwą lewicy P. P. S.

Sztab generalny tego stronnictwa mieści się w Krakowie, a na czele partii stoi sekretarz generalny Czuma i niejaki Różycki - Rozenewajg. Oni to, szczególnie zaś Czuma, działają już od dłuższego czasu na terenie Zagłębia, tworząc poważną konkurencję dla P. P. S.

Nie owijając rzeczy w bawełnę, należy stwierdzić, że lewica P. P. S. jest nieczem innem, tylko zbiorowiskiem elementów komunistycznych, chowujących się za parawan socjalistyczno-lewicowy.

Dla informacji zaznaczamy, że P. P. S. lewica nie jest organizacją jednoznaczną z niezależną socjalistyczną partią pracy, czyli z tak zwanymi drobnerowcami. P. P. S. lewica należy oficjalnie do międzynarodówki dwa i pół, a niezależni socjaliści są lewem skrzydłem drugiej międzynarodówki. Są to jednak tylko subtelności, ale naogół jest to towarzystwo dobrane i z lekkim sercem mogące się znaleźć pod sztandarem bolszewizmu.

Niezależni socjaliści objawiali swego czasu dość żywą działalność na terenie Zagłębia, lecz obecnie ucichli, a nie chcą wytwarzać konkurencji swej bratniej organizacji, lewicy P. P. S., wogóle nie myślą o wysuwaniu własnej listy. Wszyscy więc komuniści i elementy komunizujący znajdują się w obozie lewicy P. P. S. (czumowcy) i na listę tej partii oddadzą swe głosy przy nadchodzących wyborach do Sejmu i do Senatu.

Zbierają szereg informacji, dotyczących stronnictw krańcowo-lewicowych, mieliśmy na względzie uprzytomnienie społeczeństwu polskiemu, działającemu sia do grupy i grupki, jak wielkie niebezpieczeństwo grozi ze strony komunistycznej. Ktokolwiek orientuje się w sytuacji, ten widzi jasno, że nie P. P. S. z p. Stańczykiem będzie w czasie wyborów wodła prym na lewicy, lecz komunizujący czumowcy. Ci ostatni obliczają na przykład, że na listę P. P. S. padnie nie więcej, niż 15 tysięcy głosów, podczas gdy na zdobycie jednego mandatu potrzeba było przy poprzednich wyborach przeszło 20 tysięcy głosów. Wyglądałoby więc na to, że P. P. S. nie zdobędzie ani jednego mandatu. Pogląd nieco optymistyczniejszy pozwala przypuszczać, że w Zagłębiu P. P. S. jeden mandat zdobędzie. Więcej chyba nie.

Natomiast komunizująca lewica P. P. S. (czumowcy) ma nadzieję zdobycia trzech mandatów. Na pierwszym miejscu listy lewicy P. P. S. znajduje się Czesław Legomski, będący obecnie w areszcie śledczym za działalność polityczną. Wybranyby on był na posła w tych samych warunkach, w jakich przy poprzednich wyborach wybierano b. posła komunistycznego z Zagłębia Łańcuckiego, będącego również w areszcie śledczym. Z jednej strony lewica P. P. S. chce wyrwać z aresztu Legomskiego przed rozprawą i wyrokiem sądowym, z drugiej zaś wysunąć na czoło

listy człowieka dość dobrze znanego w pewnych sferach Zagłębia.

Lista lewicy P. P. S. ostatecznie jeszcze ustalona nie została i o dalszych nazwiskach nie wiadomo.

Wiadomo tylko, że na państwowej liście lewicy P. P. S. do Senatu ma się między innymi znaleźć górnik z Grodzka, Gołab.

Społeczeństwo polskie, społeczeń-

Co się dzieje w P. P. S.

I znowu w tygodniu bieżącym odbyła się konferencja władz partyjnych P. P. S. w Zagłębiu i znowu nie doszło wśród socjalistów do porozumienia.

Sytuacja wygląda w ten sposób, że centralny komitet wykonawczy w Warszawie polecił umieścić na pierwszym miejscu listy socjalistycznej b. posła Stańczyka. Kandydatura ta budzi wśród socjalistów dużo zastrzeżeń.

Budzi je również i osoba me. Pawełka, ale ze względów taktycznych bardziej się on, zdaniem niektórych kół socjalistycznych, nadawał na posła, niż kto inny, me. Pawełek bowiem wykazał dużą ugodowość we wspólnych poczynaniach pepesowców z komunistami na terenie zawodowego ruchu robotniczego. Dzięki swej umiejętności współzycia z czynnikami komunizującymi osoba me. Pawełka mogłaby liczyć na poparcie na-

stwo narodowo myślące bez względu na drobne różnice w programach partyjnych, powinnyby iść w kierunku konsolidacji, powinnyby po męsku spojrzeć na niebezpieczeństwo w oczy i nawale komunistycznej przeciwstawić silny i zdecydowany front zgody narodowej.

Zastanówmy się nad tem, póki czas.

wet tych sfer, które stoja na lewo od P. P. S.

Ten wzgląd taktyczny niewiele jednak waży na szali posunięć przedwyborczych P. P. S. i miejscowi socjaliści podporządkują się poleceniom swych władz partyjnych z Warszawy, wobec czego na pierwszym miejscu listy socjalistycznej z naszego okręgu znajdzie się nazwisko dotychczasowego posła Stańczyka.

Mówią, że na drugie miejsce proponowany jest p. Andrzej Radek, sekretarz Rady miejskiej w Sosnowcu. Wiadomość ta wydaje się nam jednak nieprawdopodobną.

Mec. Pawełek ma się znaleźć nie wyżej, niż na trzecim miejscu listy P. P. S. Wobec takiego postawienia sprawy przez władze P. P. S. me. Pawełek ma zupełnie wycofać swoje nazwisko z socjalistycznych kombinacji wyborczych.

Trzy orientacje wyborcze wśród żydów.

Okazuje się, iż mimo usilnych starań, zmierzających do stworzenia wśród żydów jednego bloku wyborczego, a nawet wiadomości o rzekomym powstaniu już tego rodzaju organizacji, sprawa ta na terenie Zagłębia wygląda zgola inaczej, a nawet istnieją wiele prawdopodobieństw, iż z uwagi na poważne antagonizmy wśród poszczególnych ugrupowań, kwestia wspólnego bloku jest wysoce problematyczna.

Przedewszystkiem organizacje lewicowe absolutnie nie chcą zawierać jakichkolwiek paktów z ugrupowaniami prawicowymi, licząc na to, iż własnymi siłami uda im się z uwagi na ich liczebność przeprowadzić własnego kandydata.

Małobądz proponuje Bedzinowi...

Wśród żydów nie brak kandydatów. Wczoraj niejaki p. K. Z. z Małobądz wystosował do nas obszerny memoriał, w którym za najlepszego kandydata na posła żydowskiego z naszego okręgu uważa p. K. Zajdmana z Bedzina.

„Jest to młody człowiek — pisze nam dosłownie p. K. Z. — o nadzwyczajnej i trudno do odszukania właściwości prawdomówności i odwagi cywilnej, najważniejsze o mającym naprawdę zainteresowaniu dla sprawy społecznej w całym i najlepszym rozumieniu tego wyrazu. Wymieniony kandydat przez czas zaledwie ośmiu miesięcy pracy na stanowisku sekretarza Stowarzyszenia drobnych kupców w Bedzinie pozyskał sobie zaufanie całego drobniomieszczaństwa bedzińskiego, przez swe sumienne i trafne ujęcie każdej sprawy, zwłaszcza przez swe poświęcenie się sprawom społecznym i uprzejmości w stosunku do każdego. Jakkolwiek będący w mowie jest jeszcze bardzo młody, bo zaledwie lat 27 liczący ma za sobą już poważny dorobek i w tem miejscu wystarczy przyznajmy przypominie sobie tegoż odezwę podczas wy-

borów do Rady miejskiej m. Bedzina. Co prawda wymieniony kandydat polityką nie interesował się i do żadnej partii politycznej nie należy. Jest natomiast sjonistą, mimo to jest znany jako mąż zaufania sfer ortodoksyjnych „Agudy”, która w sprawach poważnych radzi się każdorazowo z nim, a jest on nawet współpracownikiem miejscowego ortodoksyjnego tygodnika „Das Judische Wochenblatt”. Ta właśnie okoliczność daje kandydaturze p. K. Z. bardzo poważne szanse, albowiem ani ze strony sjonistów ani ortodoksów, dwóch skrajnych politycznych partij, zapewne nie znajdzie sprzeciwu, ośmieszając zaś do rzemieślników to i oni z całą pewnością nie będą zapewne nic nie mieli przeciwko tej kandydaturze.”

Słowem i wśród żydów panuje duży chaos i, jak twierdzą osoby dobrze wtajemniczone, na terenie Zagłębia kwestia wspólnego bloku jest rzeczą nierealną.

W końcu swego memoriału p. K. Z. z Małobądz wymienia że to właśnie p. K. Zajdman z Bedzina obalił kandydaturę b. posła Weinziehera i — w myśl kolejki losu — winien zająć jego stanowisko.

Podając bezstronnie apel p. K. Z., podajemy tę kandydaturę pod rozważenie ogółu żydowskiego.

Kapitałny pomysł pisma wyborczego.

Zgłosił się wczoraj do naszej redakcji p. Froim B., jakoby w imieniu swojego przyjaciela, również izraelity, który postanowił założyć w Sosnowcu „prawdziwie amerykańskie przedsiębiorstwo wyborcze” i ma nadzieję, że zamiar swój doprowadzi do skutku.

— Ja potrzebuję — oświadczył p. Froim B. — tylko chwileczkę czasu zająć panu...

— Z wielką przyjemnością.

raz, mogą sobie ponadpartyjnie znaleźć taki mały azyl, taką gazetkę, gdzie na pierwszej stronie mógłby sobie cośkolwiek powiedzieć od siebie p. Moszkowski, na drugiej jakiś inny blok wyborczy, na trzeciej wyzwoleńcy, na czwartej...

— Wątpię, czy się to panu uda?

— Czemu nie? To wszystko jest już wykombinowane, a jak tylko pierwszy numer wyjdzie, nie bój się pan, same klienty przyjdą...

— Wątpię... Ale skąd ten humanitaryzm polityczny u pańskiego przyjaciela?

— Skąd, pan się pyta? To wszystko powinno być zapłacone. Przecież papier kosztuje, druk także. Pan nie wie, w poczynności? Nie bój się pan...

— Nie boję się, ale... widzi pan...

— Pan naprawdę myśli sobie, że ja sobie żartuję. Zobaczyć pan!

— Może i zobaczę...

Rozmowa skończyła się. P. Froim B., nie otrzymawszy dekretu prasowego, wyszedł zafasowany, jeśli jednak otrzyma go, to — być może — ujrzymy wkrótce w Zagłębiu „prawdziwie amerykańskie przedsiębiorstwo”.

Z SALI SĄDOWEJ.

ZA ZADANIE CIĘŻKIEGO USZKODZENIA.

(1) Na ławie oskarżonych przed Sądem okręgowym w Sosnowcu zasiadł 27-letni Władysław Urbański (Sosnowiec, Północna 13), obwiniony o zadanie ciężkiego uszkodzenia ciała swemu sąsiadowi Antoniemu Głowaczowi.

W dniu 18 września ub. r. Urbański z ojcem i Głowacz raczyli się obficie rozlicznymi trunkami w jednej z piwiarni przy ulicy Okrzei. W pewnym momencie, po wyjściu na ulicę, Głowacz począł się domagać od starego Urbańskiego, aby ten pokrył mu 65 złote, co obiecał, gdy sprze da wiepra. Na takie dictum Urbański cieżkowiec obrzucił Głowacza kamieniami, a gdy ten począł ich bić, Władysław wyjął noża i pchnął nim w plecy przeciwnika, który padł, brocząc krwią, na ziemię.

Jak stwierdziła ekspertyza lekarska, nóż przebił Głowaczowi opłucną zadając ciężkie uszkodzenie ciała.

Sąd, rozpatrzwszy całą sprawę, skazał Władysława Urbańskiego na 6 miesięcy więzienia.

ECHA NADUŻYC W SPÓŁDZIELNI STOW. SPOŻYWCÓW

(1) Sąd okręgowy w Sosnowcu rozpatrywał sprawę b. kierownika spółdzielni spożywców w Zagórz, Stefana Ryńca, oskarżonego o popełnianie nadużyć na szkodę spółdzielni.

Lustrator związku spółdzielni spożywców w Polsce, Roman Cioch, stwierdził, że majątek spółdzielni zagorskiej zmniejszył się o 3000 złotych czego kierownik Ryńce nie umiał wytłumaczyć. Zaczęto tedy podejrzewać, że dopuszczał się on defraudacji w latach 1924 i 1925.

Ponieważ Ryńce był odpowiedzialny za całość majątku spółdzielni, a ta poniosła straty, przeto wystawił revers na 3000 złotych, w którym zobowiązał się z własnych funduszy pokryć brakującą sumę.

Na rozprawie wyszło na jaw, że w owej spółdzielni był zawsze bałagan, którego Ryńce nie był w stanie opanovać i że braki mogły powstać skutkiem innych przyczyn, niż zła wola Ryńca, wobec czego sąd wydał wyrok uniewinniający.

ZA POBICIE OJCA.

(1) 24-letnia Walerja Szyja z Niemiec gm. Olkusz - Siewierskiej pobita w dniu 14 sierpnia ub. r. swego 60-letniego ojca. Ponieważ okazało się że pobity ojciec sam wszczął awanturę, tedy Sąd okręgowy w Sosnowcu, który rozpatrywał tę sprawę, skazał Szyję tylko na 2 tygodnie więzienia z zawieszeniem wykonania kar na przeciąg dwóch lat.

— Wszystkie partii, co się kłóca te-

Kronika Zawiercia.

Kino „Stella“ — „Zew morza“.

× **ZABAWA KUPCÓW.** Dziś w sali kina „Stella“ w Zawierciu odbędzie się doroczna zabawa taneczna Stowarzyszenia kupców polskich. Początek o godzinie 9 i pół wieczorem, wejście za zaproszeniami.

× **O ROZBUDOWĘ MIASTA.** Kontygent kredytów budowlanych, wyznaczonych z funduszu rozbudowy dla miasta Zawiercia na 1927 rok wynosi 165.572 zł. Koniec roku budżetowego nadchodzi a kredyty te nie są we właściwej mierze wyzyskane. Obywatele zainteresowani w tej kwestii winni w czasie najkrótszym złożyć w Magistracie podania o przyznanie pożyczek budowlanych. Do podań należy dołączyć plan i kosztorys budynku oraz zaświadczenie hipoteczne, stwierdzające tytuł własności placu.

× **Z EKRANU.** Mimo najsilniej, rozwiniętych sentymentów narodowych, musimy przyznać, że sztuka filmowa polska stawia właściwie pierwsze kroki dopiero — a całą jej dotychczasową wytwórczość, sprawiedliwie można nazwać eksperymentalną. Prawdopodobnie decydującym wyglądem jest tu kwestia niewielkich środków finansowych, któremi nie możemy się mierzyć z wielkimi wytwórniami świata. Tembardziej jednak zasługują na podkreślenie wyjątki, na jakie zdobywa się w swem szlachetnym współzawodnictwie kinematografja rodzima. Wyjątkiem takim jest „Zew morza“, który oglądamy dziś w „Stelli“ zawierciańskiej. Film ten nie zawstydzi nas wobec zagranicy, „nakrecony“ jest bez zarzutu. Pierwszorządca jego cechą jest świetne tempo akcji zaprawionej odrobina słowiańskiego sentymentalizmu. Role obsadzone doskonale, niemal wyłącznie przez aktorów specjalnie filmowych, z wyjątkiem Marji Malickiej, która jednak zupełnie sprostała swemu zadaniu. Faworyt Warszawy — Maszyński i w Zawierciu sieje humor na widowini. Zna już z „Czerwonego blazna“ polska artystka filmowa Nora Ney budzi podziw swą egzotyczną urodą i temperamentem gry. Czystość obrazu i śliczne zdjęcia z natury dopełniają całości.

× **LIKWIDOWANA KOMUNA.** Przeprowadzona przez policję zawierciańską rewizja w znanym gniaździe komuny dała dodatnie wyniki. Zatrzymano Michała Jaworskiego, u którego znaleziono zaszyte w rękawie czasopismo propagandowe „Gromada“ i „Czerwony Sztandar“ oraz inne materiały kompromitujące. Jaworskiego aresztowano i oddano do dyspozycji sędziego śledczego.

Kronika Olkuska.

× **NAPAD POD WOLBROMIEM.** O godz. 2 w nocy w dniu 11 bm. na drodze z miasta do st. Wolbrom został napadnięty przez dwóch mężczyzn i jedną kobietę mieszkające wsi Wierchowice, gm. Rzerzyska, pow. Miechowski, 23-letni Jan Maj. Napastnicy zażądali od niego pod groźbą pobicia pieniędzy. A gdy napadnięty zadaniu temu odmówił, gdyż rzeczywiście pieniędzy przy sobie nie posiadał, został przez nich dotkliwie pobity i pokaleczony nożem. Za sprawcami napadu zarządono pościg, który dał dobre wyniki, gdyż tego samego dnia na polach za Wolbromiem zostali wszyscy ujęci. Są to: Bronisława Domagałówna, dziewczyna lekkich obyczajów z Olkusza, Roman Kosmider i Piotr Gamrot z Brzozówki, pow. Miechowski. Wszyscy zostali oddani do dyspozycji sędziego śledczego w Olkuszu.

× **KASA BILETOWA W NIEBEZPIECZENSTWIE.** Kasa biletowa w Olkuszu mieści się na sali 5 klasy, odgradzona tylko cienkimi deskami i szybkami. Nie łatwiejszego jak w przejściu z poczekalni na peron wjechać szybko i dostać się do wnętrza. Czy kolejarzomś długo będzie mieć jeszcze zaufanie do złodziei?

RADJO !!!

POINT BLEU (Niebieski Punkt)

Zakłady fabryczne IDEAL RADIO Kraków, Rynek gł. 5-a (Sienna 2)
Słynne słuchawki Detektory Niebieski Punkt oraz radjosprzet do nabycia u:

SOSNOWIEC: „Ster“ S. z o. o. Pilsudskiego „Przewodnik“ S. z o. o.

BE ZIN: J. Goldfeld

78R7

Podstępny półow prenumeratorów.

PRZESTROGA DLA LUDZI, KTÓRZY NIE CHCĄ WPAŚĆ W PUŁAPKĘ.

Nasz korespondent z Olkusza donosi: Dwutygodnik ilustrowany „Nowiny“ w Warszawie wysłał na prowincję do osób prywatnych i poszczególnych instytucji zaproszenia do zaabonowania swego czasopisma, przyczem w końcu swej oferty nadmienia, że w razie nieotrzymania odmownej odpowiedzi, wysłać będzie czasopismo regularnie.

Ludzie b. zajęci i otrzymujący stale tego rodzaju oferty i cyrkularze, spojrzaj pobieżnie na papier i najczęściej, nie czytając go zupełnie, odkładają ad akta. Tymczasem po pewnym czasie nieprzewidujący „prenumerator“ otrzymu-

je receptę z poczty na przesyłkę płatną, a przypuszczając, że zawiera ona druki, wysłane przez swą władzę z Warszawy, (początek olkuska w myśl jakoby przepisu, nie chce informować od kogo przesyłka pochodzi), pospiesznie ją wykupuje, by przekonać się, że jest to kilka numerów „Nowin“ i zapłaconą prenumeratę zgóry za kilka miesięcy.

Następuje zwrot przesyłki i moźna korespondencja. Oczywiście redakcja pieniędzy zwrócić nie chce, a „prenumerator“ twierdzi, że nie jest prenumeratorem, bo pisma nie zamawiał, i ma rację.

ZYCIE GOSPODARCZE.

Wywóz węgla polskiego zagranicę.

Przemysłowcy węglowi Zagłębia Śląskiego i Dąbrowskiego zastanawiają się nad sprawą eksportu węgla na rynki północne, a przedewszystkiem skandynawskie (Danja i Szwecja), a to ze względu na coraz większe trudności, na jakie węgiel nasz napotyka przy eksporcie na te rynki.

Wśród przemysłowców węglowych panuje jednomyślność co do konieczności zatrzymania tych rynków dla eksportu naszego węgla. Narady idą więc wyłącznie w kierunku wyszukania środków do dalszej skutecznej walki z węglem angielskim, który w ostatnich tygodniach zaostrzył walkę konkurencyjną nie tylko przez obniżenie cen dotychczasowych, lecz także przez wywieranie nacisku na te rynki, z którymi Anglja utrzymuje ożywioną wymianę towarową (Danja) w kierunku importowania wyłącznie

węgla angielskiego.

Przemysł węglowy Polski postanowił pilnie czuwać, aby jakość, sortyment i czystość węgla naszego nie uległa zmianie. Przemysłowcy węglowi zastanawiają się nad środkami, któreby pozwoliły pokryć straty, wynikające z obecnych obniżek cen, gdyż, chcąc się utrzymać na tych rynkach, należy obniżyć ceny ze względu na niższe angielskie.

Walka o rynki zbytu dla naszego węgla w państwach skandynawskich weszła w stadium nader ostre, ale za razem rozstrzygające. Przebieg zmagania się angielskiego przemysłu węglowego z polskim z wielkiem zainteresowaniem śledzi cała opinia publiczna na Anglii. Związki zawodowe wyszukują wszelkie wpływy w kierunku odzyskania dawnych rynków zbytu.

Kronika gospodarcza.

PLATNOŚCI PODATKOWE W STYCZNIU. W styczniu przypadają do zapłaty następujące podatki bezpośrednio: 1) do 15 stycznia włącznie wpłata państwowego podatku przemysłowego od obrotu, osiągniętego w grudniu 1927 r. przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kat. i przemysłowe I — V kat., prowadzące prawidłowe księgi handlowe, oraz przez przedsiębiorstwa sprawozdawcze; 2) do 15 stycznia włącznie — wpłata zaliczki na poczet państwowego podatku od obrotu za IV kwartał 1927 r. w wysokości jednej piątej kwoty podatku od obrotu, wymierzonego za 1926 r. przez przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe nie prowadzące prawidłowych ksiąg handlowych, oraz przez zajęcia przemysłowe; 3) wpłata podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę w ciągu 7-miu dni po dokonaniu potrącenia; 4) do 15 stycznia włącznie — wpłata II-jej połowy raty wyznaczonej na poczet zaległości podatku majątkowego w wysokości podatku majątkowego w wysokości 0.8 proc. wartości majątku.

SKÓRY TWARDE. Przemysł garbarski znajduje się w pełni sezonu, daje się jednak odczuwać brak surowca wskutek silnego wywozu zagranicę skór surowych, zwłaszcza lepszych gatunków. Pomimo jednak silnych mrozów, sezon nie przedstawia się tak pomyślnie, jak się naogół spodziewano. Z tego też względu garbarnie, sprzedawczy dość znaczne ilości towaru w okresie przedświątecznym, pracują obecnie przeważnie na skład. Ceny skór twardych zоста-

Z giełdy warszawskiej.

CEDULA Z DNIA 15-1.

AKCJE: Bank Dyskontowy 155.00 — 154.00, Bank Handlowy 125.00, Bank Polski 164.00—165.55—165.50, Bank Zachodni 53.00—54.00, Bank Spółek Zarobk. 94.00—95.50—95.75, Grodzisk 53.00, Gródek 13.00, Częstocice 71.25, Cukier 78.50, Borkowski 19.00, Zawiercie 32.00.

WALUTY I DEWIZY: Nowy Jork 890, Londyn 45.49—45.48—45.49, Paryż 55.07, Wiedeń 125.55, Praga 26.41 i pół, Włochy 47.21, Szwajcaria 171.79, Holandia 359.52 i pół.

Tendencja dla akcji słaba, dla walut mocniejsza.

POZNANSKA GIEŁDA ZBOŻOWA

z dnia 15-1.

Maka żytnia 20 proc. 55.75, Maka żytnia 65 proc. 57.25, Saradela 23.00 — 24.00, Łubin żółty 24.00—25.00, Łubin niebieski 25.00—24.00, reszta notowań bez zmiany. Uspokojenie spokojne.

Nasz dział radiowy.

RADJOKOMUNISTYCZNY KAWAŁ W DANJI.

Według obliczeń Ministerstwa poczt i djoamatorów w Danji wywołał fakt następujący: od kilku tygodni jakas nieznana radiostacja, posiadająca dość znaczny zasięg, nadaje prowoła cyjne w duchu komunistycznym utrzymywane komunikaty, przemówienia i nawet specjalnie ułożone koncerty. Stacja ta nadaje na fali około 515 metrów. Dotychczas nie udało się policji duńskiej wykryć siedziska zarazy komunistycznej. Przypuszczają, iż radiostacja ta musi być zainstalowana na którymś z okrętów, gdyż położenie jej, sądząc z pomiarów goniometrycznych fali, stale się zmienia.

ANTENY TRZEBA UZIEMIAC I ZIMA.

Mało kto z pośród radioamatorów uziemia antenę zimą po skończonej audycji, mniemając, iż tylko latem silniejsze wyładowania atmosferyczne mogą spowodować zniszczenie aparatu, a nawet i pożar w domu. Oczywiście zimą wypadki takie mają miejsce daleko rzadziej, niż latem, jednak podczas gwałtownej śnieżycy anteny zostają silnie elektryzowane przez spadające płatki śniegu i, otrzymawszy w ten sposób silniejszy ładunek elektryczny, mogą spowodować zniszczenie aparatu, a w wypadkach rzadkich nawet pożar.

PROGRAM RADJOWY

na sobotę 14-go stycznia b. r.

KATOWICE. — 16.20 Komunikaty Polsk. Związ. Zrzesz. Gosp. Woj. Śl. 16.40 wykład języka polskiego (kurs wyższy). 17.05 komunikaty. 17.20 wykład Historji Polskiej (k. wyższy). 17.45 Transm. programu dla młodzieży z Warszawy p. Stefan Łoś wygłosi pogawędkę p. t. „O czym się jeszcze nie mówiło?“ oraz audycja harcerska ze śpiewami i muzyką w wykonaniu II warszawskiej drużyny. 18.55 — komunikaty. 19.15 rozmaitości. 19.35 Transm. z Krakowa. Odczyt p. t. „Przegląd polityki zagranicznej za ubiegły tydzień“ — wygl. dr. Jan Regula, w-ce sekretarz Uniw. Jagiell. 20.50 Transm. z Poznania. Wieczór muzyki lekkiej i humoru, wykonawcy: orkiestra 7 pac. Zofja Fedyczowska (śpiew) Henio Domański (humorysta) Kajetan Kopczyński (śpiew), Marjan Sauer (akomp.). Program składa się z utworów muzyki popularnej, aryj operetkowych i pieśni oraz z recytacji i monologów. 22.00 Komunikaty. Od 22.50 — 23.50 Koncert z kawiarni „Atlantic“

SŁUCHAWKI TELEFUNKEN

DAJĄ IDEALNY ODBIÓR
JENERALNE PRZEDSTAWICIELSTWO:

Polskie Zakłady „SIEMENS“ S. A.

Warszawa, Foksal 18, tel. 30-31, 294-0, 29-16.

Zapisujecie się do PMS.

Z całej Polski.

ZWIĄZEK RODZINNY LEMPICKICH.

Z inicjatywy pp. Michała Lempickiego, b. posła do Dumy, Władysława Lempickiego, profesora uniwersyteckiego, odbył się w Warszawie w dniach 6 do 8 stycznia b. r. pierwszy zjazd rodzinny Lempickich (herbu Junosza) dla stworzenia związku rodzinnego, głównie o celach wzajemnej pomocy. Na zjazd przybyło około 40 osób z różnych ziem Polski, jako to: z Płockiego, Lubelskiego, Kieleckiego, Grodzkiego, Wołyńskiego, Wielkopolskiego, Małopolskiego i t. d. Rezultatem obrad było powstanie związku rodzinnego, opartego na własnym statucie, który przedłożony będzie władzom do zatwierdzenia. Wybrano również radę zarządzającą związku i poruszono szereg spraw o charakterze ściśle rodzinnym. Zgłoszenia członków do związku przyjmują dalej p. Władysław Lempicki, ziemianin, Warszawa, ulica Traugutta 1, 6, m. 15.

Z MROKÓW ŚREDNIOWIECZA.

Częstochowa jest pod wrażeniem wypadku, świadczącego o niesłychanym jeszcze panowaniu u nas ciemnoty. 30-letnia robotnica z fabryki „Częstochowianka” Marja Kleszcze zwróciła się do niejkiej Balbiny Wójcikówny z prośbą o pomoc w usunięciu skutków chwilowego zapomnienia. Dziewczyna przyniosła ze sobą jakiś dziwny przyrząd operacyjny, wypełniony jakąś nieznana gryzącą substancją. Kobiety przystąpiły do operacji, przyczem roli domowego ginekologa podjęła się Wójcikówna. Rezultat operacji był taki, że Kleszczeówna w kilkanaście minut w najstraszniejszych męczarniach zmarła. Wójcikówna zaś, obawiając się odpowiedzialności, zaciągnęła zwłoki koleżanki na strych i ukryła je pod słomą. Zbrodnię wykrył znajomy Wójcikówny, Bronisław Latos, któremu dziewczyna zwierzyła się z dręczącej ją tajemnicy. Wójcikównę aresztowano.

PANAMA PRZEMYŃNICKA.

25 grudnia 1927 r. posterunkowy p. p. Nowak, pełniący służbę na peronie w Zbaszynie, po ukończeniu rewizji celnej, przed samem odejściem kurjera międzynarodowego, zauważył pasażera, zachowującego się b. niesamowicie i wskazał go urzędnikom celnym. Pasażerem tym okazał się niejaki Józef Malicki, który poddany został ponownej rewizji osobistej, nie wyłączając bagażu. Ujawniono wtedy w bagażu Malickiego przemyślanie następującego towaru: części radiowe, gramofonowe i zamki do szaf. Schwytany na gorącym uczynku, Malicki zeznał w policyj, że miał jeszcze jeden koszyk z wymienionym towarem i że w przemyślnictwie pomocni mu byli urzędnicy celni. Przeprowadzone zostało śledztwo w Poznaniu i obecnie ujawniono w różnych składach towarów, przemyślane z Niemiec przez Zbaszyn. Aresztowano w tej sprawie wraz z Malickim sekretarza celnego Sobkowiaka, oraz zawiessano w czynnościach sekretarza celnego Ziolkowskiego. Na podstawie decyzji sędziego śledczego Sobkowiak został zwolniony z więzienia za kaucją 1500 zł. Warunki przemyślanego towaru nie ustalono. Dalsze dochodzenie prowadzi dyrekcja celi w Poznaniu.

ZAMORDOWANIE 15 - LETNIEGO CHŁOPCA.

Z Ostroga (woj. Wołyńskie) do wsi Misytyn jechał po zakup nabiału 15-letni chłopak Zelman Bleichman, zam. w Ostrogu. Miał on przy sobie w gotówce 95 zł. i 15 rubli w złocie oraz ubranie uczniowskie. W drodze między kolonją Czeski Gaj i Misytynem Bleichman został zabity wystrzałem z rewolweru i obrabowany. Morderstwo ujawniono w ten sposób, że koń ze zwłokami chłopca przyszedł sam do wsi. Podejrzanie padło na niejkiego Mirosława Opoczyńskiego, lat 47, który, jak wykazało dochodzenie, przed udaniem się w drogę Bleichmana, pytał się czy i dokąd jedzie. Wskutek tego Opoczyńskiego aresztowano, lecz mimo to, że miał eskortę policyjną i zakuty był w kajdanki ręczne, wyskoczył na stacji Równo z pociągu i uciekł. Jednakże tego samego dnia schwytany, zo-

stał w powiecie zdołbunowskim w chwili, gdy miał zamiar przedostać się za kordon do Rosji sowieckiej. Opoczyński przyznał się do popełnionej zbrodni, utrzymując, że zrobił to z nędzy. Rewolwer, którym dokonał zbrodni, posiadał jeszcze z czasów bolszewickich. Opoczyński zeznał, że za zrabowane pieniądze kupił bieliznę i uścił dług, zaś ubranie zostawił w hotelu w Równem na przechowanie. Zbrodniarza przekazano do dyspozycji sędziego śledczego w Zdołbunowie i tam osadzono go w więzieniu.

Człowiek fruujący w powietrzu

tylko przy osobistym wysiłku swych mięśni.

WYNALEZENIE SPOSOBU PŁYWANIA W POWIETRZU.

O ile okaże się, że odkrycie, o którym do pism angielskich donosi kapitan Wiktor Dyboski, jest oparte na fakcie stwierdzonym, nazwać je będzie można rekordem. Dotyczy ono ni mniej, ni więcej, jeno możliwości lotu ludzkiego, dokonywanego jedynie osobistym wysiłkiem mięśniowym latającego, bez jakiegokolwiek pomocy motoru mechanicznego. Postępujemy wszakże, co o tem pisze w „Manchester Guardian” sam wynalazca: — „Mój „ornitopter” pozwoli ludziom fruwać niezależnie od tego wszystkiego, na czem obecnie opiera się proces latania. Sam człowiek we własnej osobie będzie panem powietrza. Będzie zależny jedynie i wyłącznie od własnych swoich sił, będzie mógł pozostawać w powietrzu tak długo, póki starczy mu sił fizycznych.

Co się tyczy samego aparatu do latania, opierał się wynalazca na idealnie prostych podstawach jakie odsłoniło mu badanie budowy albatrosa. Człowiek wznoszący się na aparacie konstrukcji kapitana Dyboskiego, lata w pozycji po ziemi, jakby pływał, co wymaga najmniejszego zużycia sił. Wprowadza w ruch aparatu odbywa się za pomocą rąk, kierowanie lotem — zapomocą nóg. Badanie lotu ptaka albatrosa przekonało kapitana Dyboskiego, że możność przezwyciężenia silnych prądów powietrznych zawdzięcza ptak ten wytwarzaniu dookoła siebie tak zwanego „kręgu depresji” i właśnie wytwarzanie takiego kręgu stało się podstawą konstrukcji owego „ornitoptera”.

Główny korpus aparatu zrobiony ma być z aluminium, części ruchome skrzydła. Kapitan zapewnia, że aparat jego będzie mógł wzniesić się w powietrze z płaszczyzny pochylenia stuyradowego przy wietrze 12 — 15 mil angielskich na godzinę. Będzie wznosił się i latał po-

ziamo aż do wysokości tysiąca mil angielskich. Szybkość lotu człowieka, posługującego się takim aparatem, wynosić ma 25 — 40 kilometrów na godzinę. Wynalazca wyraża niezłomne przekonanie, że dzięki jego aparatowi ludzie będą mogli wkrótce upodobnić się w zupełności skrzydlatemu Ikarowi z bajki.

Pismo „Manchester Guardian” bierze zupełnie na serio komunikat kapitana Dyboskiego, o którym pisze jako o rosyjskim oficerze aeronautyki, przypominając, że w swoim czasie otrzymał on nagrodę rządu angielskiego w poważnej kwocie 5500 funtów szterlingów za wynalazek, polegający na równoczesności ognia kartaczowego poprzez śrub samolotu w ruchu. Kapitan nie jest też nowie juszem w sztuce latania. Uprawia zawód lotnika od 1908 r. i za lot z Sewastopola do Petersburga otrzymał złoty medal od Rosyjskiego Towarzystwa Aeronautycznego. Do Anglii przybył w 1916 r. na czele specjalnej misji lotniczej, z Anglii wysłany został w takiej samej misji do Stanów Zjednoczonych. Wszystko to cytując wspomnianą gazetę, ażeby dać dowód, jak bardzo na serio liczyć się należy z bajeczniemi na pozór zapowiedziami kapitana Dyboskiego, które poza wskazówką, że jego „ornitopter” będzie umożliwiał wytwarzanie owej sfery depresji, warunkującej mu automatyczne pędzenie naprzód, nie zawierają żadnych bliższych danych o samej konstrukcji. Depresja taka, wytwarzana przez skrzydło aeroplanu, potęgum jego zdolność wznoszenia się, natomiast dokonany przez kapitana Dyboskiego wynalazek depresji, wytwarzającej posuwanie się naprzód, jest dotychczas nieznanym w nauce i na tem właśnie polega jego wielkość i nieobliczalne jego skutki dla sprawy lotnictwa.

Przesady i zabobony

JAKIEGO KOLORU NOSIĆ KAMIENIE. — BIAŁA PANI. — NIESZCZĘŚLIWE PROGNOZY. — KRYTYCZNY DZIEŃ NAPOLEONA I SZCZĘŚLIWA LITERA M.

Wiara w zamawianie nieszczęść, w magiczną siłę pewnych talizmanów, w ujemny wpływ jakiejś cyfry, koloru, lub dnia, są to wszystko zabytki czasów pogańskich, które — mimo tysiącletniej naszej kultury — często przechowały się aż do dnia dzisiejszego.

Nie wszyscy zapewne wiedzą, że u ludzi przesądnych nie tylko każdemu miesiącowi, lecz nawet poszczególnym dniom tygodnia odpowiadają pewne drogocenne kamienie.

Tak np. w słoneczną niedzielę należy nosić kamienie żółte, w dniu księżycy — tylko białe. Wtorek, poświęcony Marsowi, wymaga rubinów; środa — turkusów lub szafirów; na czwartek przypada ją ametysty; na piątek Wenus wybrała sobie szmaragdy, a Saturn, pan soboty — żąda diamentów.

Jeśli znów chodzi o przesady „kolorowe”, to w Anglii biały kolor uważany jest za zły omen.

W wojnie „białej i czerwonej róży” — uległa biała, a Karol I, stracony przed pałacem „Whitehall”, w dniu koronacji miał na sobie strój biały.

Nawet imię Albert jest fatalne, ponieważ zawiera w sobie pierwsiastek słowa „albus” — biały.

Jest też rzeczą charakterystyczną, iż zjawia, zawiadniającą pewne rodziny o zbliżającym się nieszczęściu, również bywa biała: „białą panią” znali nie tylko Ruzumberkowie, lecz również Hohenzollernowie, którzy dдали jej też przydomek von Berlin. Biała koź czy też biała ubrana kobieta — ujrzana we śnie — mają rzekomo zwiastować śmierć.

Istnieją również zdania, że los pewnych ludzi pozostaje w ścisłym związku z

z różnemi okolicznościami, towarzyszącymi ich urodzeniu, wychowaniu lub działalności.

Do nich należy przedewszystkiem Marja Antonina, która urodziła się w nocy 2 listopada 1755 r., a więc w tę samą noc, gdy trzęsienie ziemi zburzyło Lizbonę i pogrzebało w jej gruzach 50 tysięcy ludzi. Również pechowe było oddanie przysięg królowej na wysepce reńskiej Langer Wörd delegatom dworu paryskiego w namiocie przebranym gobelinami, przedstawiającymi sceny z życia Jazona i Medei, a więc bardzo nieszczęśliwego związku. — Wkońcu nastąpiła jeszcze jedna nieszczęśliwa prognoza, mianowicie w dniu uroczystości ślubnych arcyksiężniczki zapalono w Paryżu ogień sztuczny, przyczem z powodu paniki zginęły 132 osoby, pochowane na emmentarzu St. Madelaine, gdzie następnie wykopano też grób dla zgilotynowanej królowej z rodu Habsburgów.

Drugim w tej kategorii był Napoleon, dla którego krytycznym dniem był 20 marzec. W dniu tym w 1779 r. przybył on po raz pierwszy do Paryża, w 1785 r. dowiaduje się o śmierci ojca, w 1795 r. odjeżdża do Nicei jako wódz armji włoskiej, w 1800 r. stacza bitwę pod Heliopolis, w 1804 r. każe rozstrzelać ks. d'Enghien, w 1808 r. zmusza do abdykacji króla hiszpańskiego Karola IV, w 1811 r. po raz pierwszy widzi swego jedynego syna, a w 1815 wraca z Elby do Paryża.

Szczególną rolę w życiu Napoleona odgrywały ludzie i miasta, których nazwy zaczynały się na M.

Medjolan był pierwszym miastem, do którego wszedł jako zwycięzca. Mo-

skwa — ostatniem. Zwyciężył pod Monttenotte, Millesima, Mondova, Montmirail, Montoreau. Pobity był Mont St-Jean (Waterloo). Ulubioną siedzibą jego było Malmaison, Massena, Marmont, Machonald, Mortier, Metternich i Murat byli jego marszałk. Metternich pokonał go w dyplomacji a Maitland dowodził okrętem na którym znalazł się Napoleon po swej powtórnej abdykacji.

Ze świata.

POLACY W ZATOPIONEJ ŁODZI.

Jak donoszą dzienniki amerykańskie, w zatopionej pod Provincetown amerykańskiej łodzi podwodnej „S. 4” — zginęło dwóch Polaków, marynarzy floty amerykańskiej, a to: Franciszek Śnieżek z Ridgfield Park i Jerzy Pelnar z Omaha. Franciszek Śnieżek, „torpedoman”, był w liczbie owych 6 marynarzy, którzy z całej załogi żyli jeszcze po katastrofie, wypukając na pancernych ścianach łodzi swój rozpaczliwy apel o ratunek. Zginął, jak i 5 pozostałych kolegów, zaduszony zatrutym gazem. Śnieżek za ledwie na trzy miesiące przed śmiercią ożenił się.

ARMJA EGIPSKA.

Omawiając uchwałę rady ministrów, zwiększającą armję egipską drogą powołania rezerwistów do utrzymania bezpieczeństwa publicznego, prasa egipska uważa, że sposób ten pozwoli na doprowadzenie liczby wojsk egipskich do 70.000 i stworzenie organizacji, podobnej do niemieckiej Reichswelary. Jednocześnie rada ministrów postanowiła zaangażować dwóch oficerów angielskich w randze pułkowników na przeciąg dwóch lat, jako instruktorów do egipskich szkół oficerskich.

PRZED PROCESEM PANGALOSA.

Rząd grecki doszedł do przekonania, iż dalsze odkładanie procesu przeciwko byłemu dyktatorowi Pangalosowi jest niepożądane. Komisja parlamentarna, utworzona w celu stwierdzenia wszystkich zarzutów, opracowała już materiał dowodowy. Pangalosowi zarzuca się nielegalne obalenie rządu, bezprawne rozstrzelanie kilku ministrów, jakoteż rozmaite transakcje handlowe na szkodę państwa. Pangalos przebywa obecnie w więzieniu Izzedin na Krecie. Do Aten przewieziony zostanie bezpośrednio przed rozpoczęciem procesu, gdyż rząd obawia się, że spowodowanie jego dyktatora do stolicy w terminie wcześniejszym mogłoby być powodem nowych rozruchów i demonstracji antyrządowych.

Kacik humorystyczny.

RADYKALNY ŚRODEK PRZECIWKO PAUPERYZMOWI.

Znakomity pisarz angielski, Bernard Shaw, został niedawno uproszony przez pewnego reportera amerykańskiego o wskazanie sposobu, zdolnego radykalnie usunąć plagę ubóstwa.

„Nie łatwiejszego”, — oświadczył spokojnie świetny ironista, — „wystarczy zapowiedzieć wszem i wobec, że każdy człowiek, który nie wykaże minimum 1.000 dolarów rocznego dochodu, zostanie skazany na śmierć. Oczywiście, należy być konsekwentnym i kilka wyroków, dla koniecznego przykładu, wykonać. Gotów jestem złożyć się o poważną sumę, że następnego roku nie będzie już ani jednego biedaka!”

Oczywiście...

OPTYKA.

— Babuniu, czy babuni okulary powiększają?

— Oczywiście, nawet bardzo powiększają.

— To niech je babunia zdejmie i wkroi mi kawałek tortu!

W REDAKCJI.

Do redakcji wpada pewien kandydat na posła:

— Czy to prawda, że w pańskiej gazecie nazwano mnie osłem?

— To wykluczone. My zamieszczamy tylko najnowsze wiadomości.

